

**KAMMARRÄTTEN
I STOCKHOLM**
Avdelning 02

DOM

2017-02-15
Meddelad i Stockholm

Sida 1 (13)
Mål nr 7594-16

KLAGANDE

Anna Svanberg, 800711-5689

Offentligt biträde: Advokat Martin Beskow
Advokatfirman Beskow AB
Slottet 1
722 11 Västerås

MOTPARTER

1. Socialnämnden i Solna stad

Ombud: Advokat Veronica Alfvegren
Advokatbyrån KLINT KB
Box 19119
104 32 Stockholm

2. William Svanberg, 160926-9517

Ställföreträdare och offentligt biträde: Advokat Susanne Urwitz
Advokatfirman Susanne Urwitz AB
Grev Turegatan 18
114 46 Stockholm

Ställföreträdare och offentligt biträde genom substitution:
Jur. kand. Fredrik Mattsson
samma adress som ovan

ÖVERKLAGAT AVGÖRANDE

Förvaltningsrätten i Stockholms dom den 16 november 2016 i
mål nr 20984-16, se bilaga A

SAKEN

Beredande av vård av unga

Dok.Id 389760

Postadress Box 2302 103 17 Stockholm	Besöksadress Birger Jarls Torg 5	Telefon 08-561 690 00 E-post: kammarrattenistockholm@dom.se www.kammarrattenistockholm.domstol.se	Telefax 08-14 98 89	Expeditionstid måndag – fredag 08:00-16:00
---	--	---	-------------------------------	---

KAMMARRÄTTENS AVGÖRANDE

1. Kammarrätten avslår överklagandet.

 2. Kammarrätten beslutar att ersättning ska betalas till Martin Beskow som offentligt biträde med 59 063 kr, varav 44 286 kr för arbete, 444 kr för utlägg, 2 520 kr för tidspillan och 11 813 kr för mervärdesskatt.

 3. Kammarrätten beslutar att ersättning ska betalas till Susanne Urwitz som offentligt biträde med 17 334 kr, varav 11 407 kr för arbete, 2 460 kr för tidspillan och 3 467 kr för mervärdesskatt.

 4. Kammarrätten fastställer förvaltningsrättens sekretessförordnande och bestämmer med stöd av 43 kap. 5 § offentlighets- och sekretesslagen (2009:400) att sekretessen enligt 26 kap. 1 § samma lag ska fortsätta vara tillämplig på de uppgifter om enskilds personliga förhållanden som lagts fram vid kammarrättens muntliga förhandling inom stängda dörrar och som inte tagits in i denna dom.
-

YRKANDEN M.M.

Anna Svanberg yrkar att kammarrätten ska lämna Socialnämnden i Solna stads ansökan om vård enligt lagen (1990:52) med särskilda bestämmelser om vård av unga, LVU, utan bifall.

Socialnämnden i Solna stad anser att överklagandet ska avslås.

Fredrik Mattsson anser att överklagandet ska avslås.

PARTERNAS UTVECKLING AV TALAN

Anna Svanberg för fram bl.a. följande. Hon är psykiskt och fysiskt frisk, välutbildad och har ingen missbruksproblematik. Hon besökte förlossningsavdelningen på Danderyds sjukhus den 24 september 2016. Hon fick inte den hjälp hon ville ha och personalen undersökte inte ens om förlossningen hade startat. Hon valde då att söka sig till ett mindre sjukhus och bestämde sig för sjukhuset i Nyköping. Detta har tolkats som om hon undandragit sig vård.

När William föddes hade han syrebrist. Detta har inte medfört några men för honom. När William skulle flyttas till sjukhuset i Eskilstuna fick hon information om att han skulle vårdas på neonatalavdelningen och hon skulle få ett rum på BB. Hon ville inte bo separat från sin son. Vid denna tidpunkt sondmatades William och hade slangar överallt. Hon kunde således inte amma honom. Eftersom hon själv hade feber och inte ville smitta andra barn och då familjen har djur hemma, bedömde hon att det var tillräckligt att Williams pappa var närvarande på neonatalavdelningen. Hon har inte sett sig som ensam vårdnadshavare utan Williams pappa har haft hennes fulla förtroende att fatta alla beslut kring vården.

Det som står i förvaltningsrättens dom och i nämndens utredning om att hon har motsatt sig vård är ett absurt påstående. Hon har skickat två fax-meddelanden till sjukhuset i Eskilstuna, i vilka hon har lämnat synpunkter på vården. De synpunkter hon har lämnat har bestått i att hon har frågat om William kan få något snällare alternativ till smärtlindring än morfin och att hon vill att han ska flyttas till Karolinska sjukhuset i stället för till Danderyds sjukhus. Hon har alltså inte på något sätt motsatt sig vård.

När William var färdigvårdad på sjukhuset i Eskilstuna flyttades han till Danderyds sjukhus. Hon åkte dit för att återuppta sitt föräldraskap. Hon ammade honom och gjorde inga fel. Nämnden kom sedan dit tillsammans med polis och beslut om att William omedelbart skulle omhändertas fattades. Efter detta har hon inte fått träffa William. Hon har av nämnden fått klara direktiv om att hon inte får komma i närheten av honom. Det är alltså inte hon som har övergivit William.

I nämndens utredning finns uppgifter om att hon skulle ha problem med missbruk och psykisk ohälsa. Dessa påståenden har inte stöd i utredningen. Hon har gett in journalanteckningar från Danderyds sjukhus som visar att det på förlossningsavdelningen inte fanns någon som misstänkte att hon skulle må psykiskt dåligt. Hon har också visat att hon aldrig har träffat den läkare som nämnden skriver ska ha undersökt hennes psykiska tillstånd. Dessa felaktigheter har gjort att hon känner sig kränkt och att hon känner misstro mot nämnden. Det var därför hon inte kom på den muntliga förhandlingen i förvaltningsrätten. Hon har förnekat allt och ser ingen anledning till kontakt. Hon har dock haft mycket kontakt med nämnden via e-post. Hon har ringt handläggarna men inte blivit uppringd. Hon har varit aktiv i rättsprocessen, överklagat beslut och haft kontakt med rätten och med sitt ombud. Hon bad om att få delta vid den muntliga förhandlingen i kammarrätten per telefon, vilket inte godtogs. Hennes inställning är dock att hon inte ska behöva bli indragen i

något som inte angår henne och som är irrelevant. Hon har ingen allmän skyldighet att samarbeta och det har framförallt ingen bäring på hennes föräldraförmåga. Hon har aldrig fått en chans att visa hur hon är som förälder. Det går därför inte att påstå att hon inte sätter Williams behov främst.

Nämnden för fram bl.a. följande. Anna Svanberg valde att avvika från Danderyds sjukhus trots att barnets hjärtljud var mycket dåliga. Hennes agerande sågs som mycket allvarligt. Efter att William föddes på sjukhuset i Nyköping beslutades det att han skulle transporteras till sjukhuset i Eskilstuna. En överenskommelse träffades om att Anna Svanberg och Williams pappa skulle följa efter i bil. Anna Svanberg dök emellertid inte upp och ingen abonent fanns till de telefonnummer hon lämnat. William var vid tillfället mycket sjuk. Sjukhuspersonalen tog flera kontakter med socialtjänsten på grund av oro för William. Nämnden har fått information från sjukhuset om att Anna Svanberg motsatt sig vård i två fax-meddelanden. Nämnden har inte sett fax-meddelandena men kontakten med sjukhuset framgår av nämndens journalanteckningar. Nämndens uppfattning är att Anna Svanberg motsatt sig vård. Även om hon och William skulle skrivas in på olika avdelningar på sjukhuset i Eskilstuna skulle de givetvis ha kontakt. Anna Svanberg behövdes där för anknytningen men även för att hon som ensam vårdnadshavare behövde fatta beslut angående vården.

När socialjouren träffade Anna Svanberg på Danderyds sjukhus bedömdes hon som psykiskt instabil och i behov av undersökning. Även Williams pappa uttryckte oro för henne. Hon anses i dag inte ha ett akut behov av psykiatrisk vård men hennes psykiska hälsa måste utredas innan umgänge kan inledas. Anna Svanberg har inte tagit kontakt med läkare.

Nämnden har gjort omfattande försök att få Anna Svanberg att medverka i utredningen men har inte träffat henne någon gång. Hon har bara

kommunicerat via e-post och fokuserat på det hon tycker är fel. Hon har fått flera chanser att visa hur hon är som förälder men har uppgett olika skäl till varför hon inte vill ha kontakt. Om Anna Svanberg anser att fel är begångna borde det finnas ännu större anledning för henne att vilja få det utrett.

William är idag placerad hos sin pappa. Faderskapet är fastställt via DNA-analys men vårdnadsfrågan är inte avgjord i tingsrätten. Omsorgen om William fungerar väl.

Fredrik Mattsson för fram bl.a. följande. Anna Svanberg har visat ett oroväckande beteende. Genom att inte medverka till utredningen har hon visat att hon brister i sin föräldraroll. Han träffade William och Williams pappa i jourhemmet. Pappan har en fin relation till William. Pappan uppgav att han har förståelse för att det behövs en utredning. William har nu flyttat och bor hos sina farföräldrar tillsammans med sin pappa. Efter flytten har han pratat med pappan i telefon som uppgett att William mår bra och utvecklas väl.

Kammarrätten har hållit muntlig förhandling i målet inom stängda dörrar i Anna Svanbergs frånvaro. Vid förhandlingen har på begäran av Anna Svanberg vittnesförhör hållits med barnmorska Hannah Wiblom och med Anna Svanbergs mor Lisbeth Svanberg.

SKÅLEN FÖR KAMMARRÄTTENS AVGÖRANDE

LVU är en skyddslagstiftning för barn och vad som är bäst för den unga ska vara avgörande. Ett tvångsomhändertagande utgör dock en ingripande åtgärd som inte får vidtas utan tungt vägande skäl.

Frågan i målet är om det på grund av brister i Anna Svanbergs omsorgsförmåga finns en påtaglig risk för att Williams hälsa eller

utvecklig skadas och om behövlig vård kan ges på frivillig väg (1-2 §§ LVU).

Brister i omsorgen

Det som har lagts Anna Svanberg till last som omsorgsbrister i förvaltningsrätten är: att hon inte kom till Eskilstuna sjukhus dit William flyttades omedelbart efter hans födelse, att hon inte har tagit några övriga kontakter med William fränsett den gången då han var fyra dagar gammal och vistades på Danderyds sjukhus, då hon åkte dit för att amma honom, att hon genom meddelanden till sjukhuset där William vårdades har motsatt sig den medicinska vård som han av läkare har bedömts behöva och att hon under utredningstiden inte visat att hon förmår sätta Williams behov fränst.

När det gäller det faktum att Anna Svanberg inte tagit några övriga kontakter med William, efter den gången hon besökte honom på Danderyds sjukhus vid fyra dagars ålder, framgår det av utredningen att det var vid den tidpunkten som beslutet om omedelbart omhändertagande fattades samt att det då också fattades någon form av beslut om umgängesbegränkning för Anna Svanberg. Anna Svanberg har anført att hon endast har försökt efterfölja de beslut som hade fattats. Kammarrätten anser därför att Anna Svanbergs agerande i detta sammanhang inte kan läggas henne till last som en omsorgsbrist.

Frågan är därefter om Anna Svanberg genom fax-meddelanden till sjukhuset i Eskilstuna kan anses ha motsatt sig den vård som William har ansetts vara i behov av. Nämnden har uppgett att den har fått information direkt från sjukhuset om att Anna Svanberg motsatt sig vård via två fax-meddelanden. Anna Svanberg har i kammarrätten gett in de fax-meddelanden som hon menar har skickats till sjukhuset. Av dessa fax-meddelanden framgår inte att hon har motsatt sig vård. I stället framgår att

hon efterfrågat annan smärtlindring för William än morfin och att hon inte ville att William skulle flyttas till Danderyds sjukhus, utan i stället till Karolinska sjukhuset eller bli kvar på sjukhuset i Eskilstuna. Kammarrätten, som inte ifrågasätter de handlingar som Anna Svanberg har lämnat in, anser att det därmed inte är visat att hon har motsatt sig vård. Någon omsorgsbrist på grund av att Anna Svanberg skulle ha motsatt sig vård av William kan därmed inte anses föreligga.

Den sista frågan som kammarrätten har att ta ställning till är om Anna Svanberg ändå uppvisar sådana omsorgsbrister som innebär att Williams hälsa och utveckling utsatts för en påtaglig risk att skadas på grund av att hon inte förmår sätta Williams behov främst.

Av utredningen i målet framgår bl.a. följande. Anna Svanberg kom till förlossningsavdelningen på Danderyds sjukhus den 24 september 2016. Vid fosterövervakning registrerades ett avvikande resultat. Anna Svanberg valde att själv koppla bort registreringen för att hon tyckte att den spände för mycket, trots att hon fick information om att fosterövervakning behövdes för att säkerställa barnets mående. Efter någon timme valde Anna Svanberg att lämna sjukhuset. Personalen gjorde flera försök att komma i kontakt med henne men lyckades inte. Kontakt togs med psykiatrin varefter socialjouren kontaktades. Det beslutades att ett mobilt team skulle åka hem till Anna Svanberg för att få henne att komma tillbaka till sjukhuset med ambulans. På den adress som hon hade uppgivit fanns det dock ingen boende med Anna Svanbergs namn.

Anna Svanberg har i efterhand uppgett att hon lämnade sjukhuset för att hon inte fått adekvat vård.

William föddes senare på sjukhuset i Nyköping den 26 september 2016 och var då i behov av vård. Dagen efter förlossningen flyttades han till sjukhuset i Eskilstuna. Överenskommelsen var att Anna Svanberg och barnets pappa

skulle åka efter med egen bil. När föräldrarna inte kom fram i beräknad tid till sjukhuset tog personalen på sjukhuset i Eskilstuna, som inte hade några kontaktuppgifter till Williams föräldrar, kontakt med en socialsekreterare. Nämnda socialsekreterare försökte ringa till Anna Svanberg och skrev sms till henne och underrättade henne om att sjukhuset undrade var de har tagit vägen. Anna Svanberg valde då att svara på sms:en men att inte svara i telefonen. Det framgår av sms:en att Anna Svanberg inte förstod varför det fanns en oro eller varför representanter från vården eller socialnämnden ville ha kontakt med henne. Anna Svanberg valde att inte komma till sjukhuset där William befann sig. Så småningom infann sig dock Williams pappa på sjukhuset. Som skäl för att hon inte kom dit utan tyckte att det var tillräckligt att Williams pappa åkte dit har Anna Svanberg i efterhand anfört att hon inte ville att hon och William skulle vara på olika avdelningar, att hon ändå inte kunde amma William eftersom han sondmatades, att hon hade feber och därför ändå inte fick vara på neonatalavdelningen samt att de hade djur hemma att ta hand om. I det sammanhanget noterar kammarrätten att Anna Svanberg vid den tidpunkten var Williams enda vårdnadshavare. Såvitt framgår av utredningen är det fortfarande endast Anna Svanberg som är vårdnadshavare för William.

När William var färdigvårdad på sjukhuset i Eskilstuna fördes han till Danderyds sjukhus. Anna Svanberg besökte sjukhuset den 30 september 2016 och presenterade sig för personalen som anhörig. När socialjouren kom till sjukhuset avvek Anna Svanberg.

Olika representanter från vården har vid flera tillfällen försökt få kontakt med Anna Svanberg. Många av dessa försök har misslyckats bl.a. på grund av att de kontaktuppgifter som Anna Svanberg har lämnat inte har varit korrekta. Nämndens utredare, som har haft kontakt med Anna Svanberg via telefon och sms, har vid flera tillfällen försökt förmå Anna Svanberg att träffa dem personligen men har inte lyckats. Anna Svanberg var inte

närvarande vid den muntliga förhandlingen i förvaltningsrätten. Inte heller vid förhandlingen i kammarrätten närvarade Anna Svanberg personligen.

Anna Svanberg har förklarat sitt undvikande agerande i förhållande till vården och aktuella myndigheter med att hon känt sig djupt kränkt av nämndens agerande och att hon inte vill bli indragen i något som inte angår henne.

Kammarrätten gör följande bedömning.

Enligt kammarrätten har Anna Svanberg utsatt sitt barn för stora risker då hon agerat i strid med läkares bedömning och avvikit från förlossningsavdelningen på Danderyds sjukhus den 24 september 2016. Att sjukhuset valt att ta kontakt med psykiatri och socialjour samt bedömt att ett mobilt team behövt återföra henne till sjukhuset, ger starkt stöd för hur allvarligt personalen såg på hennes beteende och riskerna för barnet. Vad Anna Svanberg har framfört medför inte att det finns anledning att ifrågasätta personalens bedömningar. Anna Svanbergs uppgifter om att hon lämnat sjukhuset för att hon inte fått adekvat vård motsägs av sjukhusets anteckningar.

Enligt 5 kap. 1 § socialtjänstlagen (2001:453), SoL, ska socialnämnden verka för att barn och unga växer upp under trygga och goda förhållanden. Enligt 11 kap. 1 § SoL är socialnämnden skyldig att omedelbart inleda en utredning om nämnden får kännedom om något som kan föranleda en åtgärd av nämnden. William är ett spädbarn och är således helt beroende av sin omgivning. Av utredningen i målet framgår att en orosanmälan gjordes av socialjouren med anledning av de olika händelserna kring Williams födelse och att beslut fattades om att en utredning skulle inledas. Oavsett om Anna Svanberg har framfört synpunkter via e-post och skrivelser, kan kammarrätten konstatera att det fortfarande finns en rad frågetecken kring hennes livssituation och omsorgsförmåga som nämnden inte har kunnat

utreda eftersom Anna Svanberg har undvikit att medverka. Hon har därmed inte låtit sin föräldraförmåga utredas närmare, trots att hon måste vara medveten om att William sannolikt inte får träffa henne förrän nämnden har haft möjlighet att utreda denna. Anna Svanbergs agerande att, som ensam vårdnadshavare för William, inte se till att representanter från vården, under den tiden William vårdades på sjukhuset i Eskilstuna, kunde få kontakt med henne, genom att vare sig komma till sjukhuset eller ringa dit och uppge kontaktuppgifter, utgör en allvarlig omsorgsbrist. Kammarrätten anser därmed att Anna Svanbergs agerande i situationer där hennes ovilja till kontakter med socialnämnden eller sjukvården ställs mot Williams behov av att få träffa och knyta an till sin mor visar att hon inte förmår att sätta Williams behov främst och att detta utgör en sådan omsorgsbrist som avses i 2 § LVU. Vad Anna Svanberg har anfört i kammarrätten gällande missuppfattningar kring hennes person och fel som skett i målets inledningsskede, föranleder inte kammarrätten att göra någon annan bedömning.

Påtaglig risk för skada

Nästa fråga är om Anna Svanbergs omsorgsbrister utgör en påtaglig risk för att skada Williams hälsa eller utveckling. När det gäller rekvisitet "påtaglig risk för skada" uttalas bl.a. följande i förarbetena till LVU. För ett ingripande med stöd av lagen måste det krävas att det inte är fråga om en obetydlig, oklar eller avlägsen risk för den unge utan om en klar och konkret risk för skada på den unges hälsa eller utveckling. Det ska gå att konstatera att risken för skada har en sådan inverkan på barnets hälsa eller utveckling att barnet har ett tydligt vårdbehov. Det får inte vara fråga om något subjektivt antagande om att barnet löper risk att skadas. Det måste alltså finnas konkreta omständigheter som talar för att risk för skada föreligger. I uttrycket "påtaglig risk för skada" ligger att det inte kan vara fråga om någon ringa risk för skada. Därmed måste det ställas högra krav på nämndens utredning när det gäller att visa att detta rekvisit är uppfyllt (prop. 1989/90:28 s. 62, 63 och 107). I rättsfallet HFD 2011 not. 101 uttalas dock

att det trots kravet på konkretion är fråga om en bedömning av en risk för skada som ännu inte har inträffat. Det fordras alltså att ett antagande görs om en framtida sannolikhet. Det innebär att ju yngre barnet är desto svårare kan det vara underbygga antagandet med tillräckligt konkreta omständigheter. Den utredning som förebbringas inför domstolen måste likväl, även när det är fråga om ett mycket litet barn, grundas på antaganden som bl.a. så långt möjligt innefattar och bygger på relevanta observationer av föräldrarna och barnet.

Av utredningen i målet framgår att William omhändertogs när han var fyra dagar gammal. Han har under sin livstid vistats i sjukhusmiljö och därefter tillsammans med sin pappa. Han mår i dag bra. Anna Svanberg har i princip inte träffat William sedan han föddes. Anna Svanberg är för närvarande ensam vårdnadshavare för William.

Williams låga ålder och omständigheterna i målet i övrigt gör att det i och för sig är svårt att påvisa konkreta skadeverkningar. Enligt kammarrätten är det dock just Williams låga ålder i kombination med Anna Svanbergs oförmåga att sätta Williams behov främst som kammarrätten menar är så allvarligt. Hon utsatte t.ex. William för allvarlig fara då hon valde att lämna förlossningsavdelningen på Danderyds sjukhus trots att hans hjärtljud då var mycket dåliga. Kammarrätten anser att det finns skäl att anta att Anna Svanberg även i framtiden kommer att sätta sina egna intressen före Williams och att det därför föreligger sådana konkreta omständigheter i målet som innebär att Anna Svanbergs omsorgsbrister får anses påtagligt riskera att skada Williams hälsa och utveckling.

Frivillighet

Anna Svanberg har tydligt klargjort att hon bestrider att de omsorgsbrister som lagts henne till last föreligger. Hon har också varit tydlig med att hon motsätter sig den behövliga vården i dess nuvarande form. Det står därmed klart att vården inte kan säkerställas på frivillig väg.

Samtliga förutsättningar för att bereda William vård med stöd av 1 och 2 §§ LVU är därmed uppfyllda. Anna Svanbergs överklagande ska således avslås.

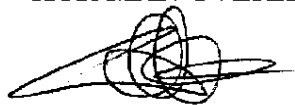
Ersättning till offentligt biträde**Martin Beskow**

Martin Beskow har begärt ersättning för 39 timmars arbete. Av den arbetsredogörelse som han lämnat in till kammarrätten saknas uppgift om tidsåtgången för majoriteten av åtgärderna som vidtagits i målet (se 20 § rättshjälpsförordningen [1997:404]). Utifrån de uppgifter som lämnats i kostnadsräkningen och med hänsyn till uppdragets art och omfattning anser kammarrätten att Martin Beskow är skäligen tillgodosedd med ersättning motsvarande 33 timmars arbete.

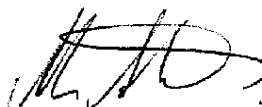
Fredrik Mattson

Fredrik Mattson har begärt ersättning för 9,8 timmars arbete. I det redovisade arbetet ingår genomgång av förvaltningsrättens dom och arbete avseende ett omplaceringsbeslut. Det arbetet kan inte ersättas hos kammarrätten (RÅ85 2:48). Med hänsyn till detta anser kammarrätten att det är skäligt med ersättning för 8,5 timmars arbete.

HUR MAN ÖVERKLAGAR, se bilaga B (formulär 1).

Eva Östman Johansson
kammarrättsråd
ordförande

Mona Aldestam
kammarrättsråd
referent

Anders Lagerwall
tf. assessor

I avgörandet har även nämndemännen Bo Arkelsten och Carina Sjölund deltagit.

Charlotte Ljungblad
kammarrättsfiskal
föredragande

KLAGANDE

Vårdnadshavare

Anna Svanberg, 19800711-5689

Ombud och offentligt biträde: Advokat Jonas Westbring

MOTPARTER

1. Arbetsmarknads- och socialnämnden i Trollhättans kommun

Den unga

2. Leonore Svanberg, 20200103

Ställföreträdare och offentligt biträde: Advokat Jennie Wennermark
som i sitt ställe satt advokat Johan Bohlin

ÖVERKLAGAT AVGÖRANDE

Förvaltningsrätten i Göteborgs dom den 28 februari 2020
i mål nr 608-20, se bilaga A

SAKEN

Beredande av vård av unga

KAMMARRÄTTENS AVGÖRANDE

Kammarrätten avslår överklagandet.

Kammarrätten bestämmer att ersättning enligt lagen (1996:1620) om
offentligt biträde ska betalas till

- Jonas Westbring med 38 182 kr, varav 25 974 kr avser arbete,
3 855 kr tidsspillan, 717 kr utlägg och 7 636 kr mervärdesskatt.
- Jennie Wennermark med 17 851 kr, varav 8 775 kr avser arbete,
5 140 kr tidsspillan, 366 kr utlägg och 3 570 kr mervärdesskatt.

Kammarrätten fastställer förvaltningsrättens sekretessbeslut och
bestämmer att sekretessbestämmelsen i 26 kap. 1 § offentlighets- och

sekretesslagen (2009:400) ska fortsätta att vara tillämplig på de uppgifter om enskilda personliga förhållanden som lagts fram vid kammarrättens förhandling inom stängda dörrar och inte tagits in i denna dom.

YRKANDEN M.M.

Anna Svanberg yrkar att kammarrätten avslår ansökan om vård och anför följande. Det har varken under graviditeten, födseln eller den efterföljande tiden i hemmet kommit fram något som tyder på att hon inte skulle vara en god mor för Leonore. Det finns inga bevis för att det skulle finnas någon konkret eller påtaglig risk för hennes hälsa och utveckling. Hon har på eget initiativ följt alla medicinska råd som ges bl.a. av sjukvårdsupplysningen. Att delta i mödravård är frivilligt. Hon har inte varit inskriven på en mödravårdscentral i Sverige då hon varit boende utomlands under graviditeten. Hennes agerande kan inte i någon del anses objektivt avvika från det som exempelvis läkare eller Socialstyrelsen rekommenderar. Varken hon eller Leonore har i något skede som är aktuellt i målet varit sjuka eller behövt sjukvård. Att sjukvården hade felaktiga kontaktuppgifter till henne bör inte ligga henne till last. Det förekommer genomgående osanningar i ärendet. När Leonore lämnade hemmet var hon frisk och väl omhändertagen. Familjen är inte i behov av socialtjänstens stöd.

Arbetsmarknads- och socialnämnden i Trollhättans kommun anser att överklagandet ska avslås och anför följande. Leonore är nu placerad i ett stadigvarande familjehem och utvecklas väl. Trots flera erbjudanden har något umgänge mellan Anna Svanberg och Leonore inte kunnat genomföras. Hon sätter sig själv och sina konflikter före vad som är bäst för Leonore. Socialnämnden har mottagit en hemtagningsbegäran men den går inte att utreda eftersom Anna Svanberg inte samarbetar med dem.

Hon har uppgett att hon avser flytta utomlands. Det är omöjligt att genomföra insatser på frivillig väg.

Leonore Svanbergs ställföreträdare och offentliga biträde anser att överklagandet ska avslås.

Kammarrätten har hållit muntlig förhandling.

SKÄLEN FÖR KAMMARRÄTTENS AVGÖRANDE

Kammarrätten finner att Anna Svanbergs agerande under graviditeten, födseln och den efterföljande tiden i hemmet ingett en stark oro över Anna Svanbergs föräldraförmåga. Det är naturligt att socialtjänsten då vill säkerställa att Leonore får en god omsorg. Anna Svanbergs agerande efter omhändertagandet har enligt kammarrätten förstärkt oron. Istället för att ge socialtjänsten en möjlighet att bedöma hennes omsorgsförmåga har hon, trots flera erbjudanden, valt att inte delta i något umgänge med sin dotter och i praktiken helt undvikit allt samarbete. Därigenom får det anses stå klart att Anna Svanberg sätter sina egna behov före Leonores. Enligt kammarrättens bedömning ger utredningen i målet därmed stöd för att Anna Svanberg brister i omsorgen om Leonore på ett sådant sätt så att det föreligger en påtaglig risk för att hennes hälsa och utveckling riskerar att skadas. Eftersom hon inte samarbetar med socialtjänsten finns det inte heller förutsättningar för insatser på frivillig grund. Överklagandet ska därför avslås.

HUR MAN ÖVERKLAGAR, se bilaga B (formulär 1).

Niclas Falkendal

Lennart Berglund

referent

Elin Nilsson

/Philip Aspholm

Nämndemännen Jonas Hellsten samt Peter Sandberg har deltagit i avgörandet.